

[Duetoff]

det over til det nye organ. Der må jeg sige til hr. Gade og andre SF-medlemmer, at vi ønsker et stærkt kulturpolitisk samarbejde i EF bibeholdt, og det ønsker vi, fordi vi ønsker at bruge det kultursamarbejde til noget helt andet, end formodentlig de fleste i denne sal vil bruge det til. Vi ser nemlig det EF-kulturpolitiske samarbejde som et klart middel frem mod den union, vi ønsker. Det er en klar styrkelse af EF-samarbejdet, og det er en klar del af den vision mod et samlet Vesteuropa, vi ser.

Derfor ønsker vi ikke at svække dette arbejde, og derfor ønsker vi ikke, at en del af dette arbejde føres over i et organ, der i bedste fald bliver så bredt, at det ingen virkning får.

Så alene af den grund har vi både i valgkampe og uden for valgkampe klart sagt, at vores opfattelse af EF-kultursamarbejdet hænger nøje sammen med den politiske opbygning, som vi ønsker i Europa. Og det står vi altså fast ved også nu, selv om der er sket mange gode ting i Europa i de sidste måneder.

Vi er bange for, at dette forslag, hvis det blev ført ud i livet, ville være med til at bremse det samarbejde, vi har i EF, og vi tror, vi i Markedsudvalget ville få meget lange og evindelige diskussioner om, hvornår man nu kunne være inden for Romtraktaten, og hvornår man nu ville være uden for, osv. Jeg tror egentlig, det ville betyde, at vi ikke kunne komme igennem med en lang række af de projekter i EF-samarbejdet, som vi altså er tilfredse med.

Så vil jeg også sige, at hvis vi i den situation, Østeuropa står i i øjeblikket, begyndte at lave et overordnet organ, som jeg opfatter det, der er tale om her, så kunne man måske frygte, at nogle i Østeuropa pludselig begyndte at opfatte os som kulturimperialister.

Der vil jeg gerne give fru Birte Weiss ganske ret, når hun siger, at det kunne være, vi ikke skulle komme og påtvinge de lande derovre, som måske har nogle andre udgangspunkter både historisk og på andre måder, en masse værdinormer eller en masse kulturelle synspunkter. Det her kunne jo godt opfattes sådan. Når dertil kommer, at bureaukratiet, som også andre ordførere har været inde på, kan blive urimelig stort ved at bygge oven på internationale organisationer på denne måde, kan vi ikke støtte det.

CD's hovedsynspunkt er altså, at selv om alt her kan lyde meget godt og SF godt kan bort-

forklare en række af de administrative problemer i det, så ønsker vi EF-kultursamarbejdet bibeholdt og ikke svækket, således som det ligger i dette forslag. Og det gør vi såmænd, fordi vi tror, vi kommer til at se et andet Europa i fremtiden end det, SF står for.

Hvor SF med dette forslag, men også med en lang række andre situationer i EF-sammenhæng, klart bygger op til en gentagelse af det nationalstats-Europa, der forelå før anden verdenskrig, og som bragte blod og ødelæggelse i store dele af Europa, ønsker vi et Europa, hvor EF-området er en integreret del af fællesskabet, og at man i de 12 EF-lande, det omfatter, stadig væk bygger på den enhedstanke, som Monnet og andre fostrede efter krigen.

Det er det Europa, vi ønsker. Et Europa, hvor vi udveksler kultur mellem et samlet EF og den øvrige del af Europa, på samme måde som man i dag udveksler kultur mellem Danmark og Vesttyskland eller Danmark og Østeuropa, men hvor EF i det fremtidige Europa stadig er en dynamo og et stærkt fællesskab. Vi tror, det ville svække den udvikling, hvis et forslag som dette gik igennem, og derfor vil vi sige nej tak til nationalstatstanken.

Lysholm Christensen (KRF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om Kristeligt Folkepartis positive indstilling over for dette forslag, når det gælder formålet. Den nye østeuropæiske situation inviterer jo netop til bl.a. kulturelt samarbejde. Ja, oprøret imod de styrende systemer i Østeuropa er jo netop kommet fra kunstnersammenslutninger, fra kunstnerkredse.

Vi har jo meget historisk og kulturelt tilfælles med disse østeuropæiske lande. Samarbejdet har ligget stille, har ligget i dvale i nogle år, kan man sige. Der har været forskellige vanskeligheder omkring udvekslingen af tanker og kulturelle aktiviteter, men nu åbner grænserne sig, og vi må glæde os over det meget nye og positive, der sker demokratisk, kulturelt og folkeligt.

Kulturformidling, forskning, fælles indsats for bevarelse af kulturminde, alt sammen er det vigtigt i denne situation. Deri er vi enige med SF. Men vi må dog sige, at vi ikke er enige i, at tiden er inde til opbygning af et nyt administrativt apparat, som det er foreslået. Vi må tilslutte os de tanker, som er kommet til udtryk fra andre ordførere også: Tiden er ikke inde til at sætte dette i system efter SF's model.